

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 33Cb/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121206894
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Moťovská Dobošová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1121206894.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci žalobcu: PPF Group N.V., so sídlom Strawinskylaan 933, 1077 XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, zapísaná v Obchodnom registri Holandskej obchodnej komory pod registračným číslom: 33264887, zastúpený: BBH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, Slovenská republika, proti žalovanému: Axon Neuroscience SE, so sídlom 4, Arch. Makariou & Kalogreon, Nicolaidesea Sea View City, 5. poschodie, kancelária 506, 6016 Larnaka, Cyprus, zapísaná na Ministerstve energetiky, obchodu, priemyslu a cestovného ruchu, Cyprus, reg. č.: SE 24 o návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia taktó

rozhodol:

I. Súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia doručený súdu 1.10.2021.
z a m i e t a.

II. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu 1.10. 2021 sa žalobca domáha vydania zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo v prvom poradí k nasledovným akciám vo vlastníctve Žalovaného: (i) 79 listinných kmeňových akcií na meno vydaných spoločnosťou AXON Neuroscience CRM Services SE, so sídlom Dvořákovo nábřeží 10, 811 02 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 50 180 690, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č.: 3230/B, menovitá hodnota každej akcie: 10.000 EUR;

(ii) 350 listinných kmeňových akcií na meno vydaných spoločnosťou AXON Neuroscience R&D Services SE, so sídlom Dvořákovo nábřeží 10, 811 02 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 50 180 461, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č.: 3320/B, menovitá hodnota každej akcie: 10.000 EUR;

(iii) 160.000 listinných kmeňových akcií na meno vydaných spoločnosťou AXON COVIDAX a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 10, 811 02 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 53 263 375, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 7146/B, menovitá hodnota každej akcie: 1 EUR, a to v prospech Žalobcu, na zabezpečenie peňažnej pohľadávky Žalobcu voči Žalovanému zo Zmluvy o úvere uzavretej medzi nimi dňa 15.02.2017 v znení jej dodatkov.

2. Žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 15.02.2017 so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere, ku ktorej boli neskôr uzatvorené dodatky č. 1 až č. 26 (predmetná zmluva o úvere v znení jej dodatkov (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej Žalobca poskytol Žalovanému úver až do výšky istiny 91.170.770,00 EUR, ktorý bol v celom rozsahu Žalovaným načerpaný (ďalej aj „Úver“).

Závazky Žalovaného zo Zmluvy o úvere boli a sú zabezpečené ručením p. P. M., trvale bytom T. A. XXXX/XE, XXX XX W., dátum narodenia XX.XX.XXXX (ďalej len „Ručiteľ“) zriadeným na základe Dohody o ručení uzatvorenej dňa 15.02.2017 medzi Ručiteľom ako ručiteľom a žalobcom ako veriteľom (ďalej len „Dohoda o ručení“), v ktorej sa Ručiteľ v zmysle ust. § 2018 českého zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník, v znení neskorších predpisov zaviazal, že ak Žalovaný nesplátí svoj záväzok voči Žalobcovi

vyplývajúci zo Zmluvy o úvere riadne a včas, uspokojí Žalobcu namiesto Žalovaného, a to až do výšky 100.000.000,- EUR tým, že tento záväzok splní.

Konečná splatnosť poskytnutého Úveru nastala v zmysle článku 26 Zmluvy o úvere dňa 30.11.2019. Žalobca Žalovaného k úhrade Úveru vyzval predžalobnou výzvou zo dňa 02.03.2020, ktorá bola doručovaná na vedomie aj Ručiteľovi. Osem dňová lehota na dobrovoľné plnenie medzičasom márne uplynula a Žalovaný si svoju povinnosť uhradiť poskytnuté peňažné prostriedky nespĺnil ani v dodatočnej lehote, a to ani čiastočne.

Po tom, ako Žalobca vyzval Žalovaného k úhrade pohľadávky zo Zmluvy o úvere vyššie uvedenou predžalobnou výzvou, ktorá bola doručovaná na vedomie aj Ručiteľovi, sa Žalobca obrátil so splatnou pohľadávkou zo Zmluvy o úvere a s výzvou k úhrade na Ručiteľa, ktorého záväzok uspokojí Žalobcu namiesto Žalovaného v zmysle Dohody o ručení sa stal splatným dňa 03.04.2020, v dôsledku doručenia predžalobnej výzvy.

Za účelom uspokojenia pohľadávky Žalobcu zo Zmluvy o úvere boli následne začaté spoločné rokovania medzi Žalobcom, Žalovaným a Ručiteľom, v rámci ktorých Žalovaný a ani Ručiteľ nároky Žalobcu zo Zmluvy o úvere a Dohody o ručení žiadnym spôsobom nespochybňovali. Navyše, v rámci pokusu o zmiernie riešenie prostredníctvom uzatvorenia Dodatku č. 27 k Zmluve o úvere a Dodatku č. 6 k Dohode o ručení Žalovaný a Ručiteľ uznali existenciu a trvanie svojich záväzkov voči Žalobcovi, ako aj omeškanie s jeho splnením.

Spoločné rokovania však neboli úspešné, a preto dňa 17.12.2020 podal Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresnom súde Amsterdam (The District Court of Amsterdam), ako súde príslušnom na konanie a rozhodovanie sporov v zmysle čl. 17 Zmluvy o úvere žalobu, ktorou sa Žalobca domáha, aby súd zaviazal Žalovaného uhradiť Žalobcovi (i) istinu Úveru vo výške 91.170.770 EUR, (ii) zmluvný úrok vo výške 5% p.a., a to do konečnej splatnosti Úveru, teda do 30.11.2019 (suma vo výške 6.554.773,92 EUR), (iii) úrok z omeškania vo výške 10% p.a., a to až do úplného splatenia Úveru (ku dňu podania žaloby sa jednalo o sumu vo výške 10.254.488,58 EUR) a (iv) trovy konania (ďalej len „Žaloba“). Žalobca má za to, že je dôvodná jeho obava, že aj v prípade pozitívneho súdneho rozhodnutia o Žalobe bude exekúcia ohrozená a je osvedčená potreba na to, aby súd dočasne upravil pomery účastníkov tak, aby táto hrozba nebola naplnená a nároku Žalobcu bola poskytnutá primeraná predbežná ochrana.

Medzi Žalobcom a Žalovaným je právny vzťah, keďže Žalobca je veriteľom a Žalovaný dlžníkom z titulu pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o úvere uzavretej medzi Žalobcom a Žalovaným.

Žalobca sa svojho nároku - práva na zaplatenie dlžnej splatnej istiny a príslušenstva zo strany Žalovaného domáha v súdnom konaní o Žalobe, pričom vymáhaný nárok Žalobcu voči Žalovanému, ako je uvedené vyššie, bol Žalovaným výslovne uznaný prostredníctvom Dodatku č. 27 k Zmluve o úvere. Žalovaný, ako je tiež vyššie uvedené, svoj záväzok nespĺnil, a to ani čiastočne a jeho plneniu sa vyhýba. Berúc do úvahy vyššie uvedené, Žalobca osvedčil, že:

(i) má splatnú a vymáhateľnú pohľadávku voči Žalovanému vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere, ktorú Žalovaný napriek výzve do dnešného dňa nezaplatil, a ktorej kvalita je posilnená navyše aj Dodatkom č. 27, v ktorom je obsiahnuté uznanie dlhu; a

(ii) túto pohľadávku riadne vymáha prostredníctvom súdneho konania vedeného pred príslušným súdom - táto skutočnosť je osvedčená podaním žaloby na plnenie na príslušnom súde v Holandsku.

Žalobca poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej pred nariadením predbežného (zabezpečovacieho) opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, stačí, ak je osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

Podmienku osvedčenia existencie právneho vzťahu medzi žalobcom a Žalovaným a osvedčenia existencie práva Žalobcu, ktoré vyplýva z ich právneho vzťahu a ktorého ochrany sa Žalobca domáha v konaní vo veci samej na príslušnom holandskom súde, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného splnil. Žalobca nielen osvedčil, ale nespochybniteľne preukázal, že má voči Žalovanému splatný finančný nárok, ktorý tento uznal a napriek tomu neuhradil.

Napriek tomu, že Žalovaný má svoje sídlo na Cypre, je zrejmé, že významná časť jeho ekonomických záujmov je v Slovenskej republike, kde je 100% akcionárom viacerých spoločností. Práve účasti v týchto spoločnostiach predstavujú okrem registrovaných patentov tejto spoločnosti najvýznamnejšiu majetkovú hodnotu, nakoľko tieto spoločnosti vykonávajú skutočnú činnosť spočívajúcu v danom prípade vo výskume vybraných chorôb a vývoji nových medicínskych postupov a liekov účinných pri ich liečbe.

Žalovaný je podľa verejne dostupných informácií jediným akcionárom nasledovných spoločností:

- a) AXON Neuroscience CRM Services SE, so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 811 02 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 50 180 690, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č.: 3230/B (ďalej len „Axon CRM“),
- b) AXON Neuroscience R&D Services SE, so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 811 02 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 50 180 461, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č.: 3320/B (ďalej len „Axon R&D“),
- c) AXON COVIDAX a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 10, 811 02 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 53 263 375, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 7146/B (ďalej len „Axon Covidax“).

Skutočnosť, že Žalovaný je jediným akcionárom spoločnosti Axon Covidax vyplýva priamo z výpisu tejto spoločnosti z Obchodného registra, v ktorom je Žalovaný ako jediný akcionár zapísaný.

Skutočnosť, že Žalovaný je jediným akcionárom spoločností Axon CRM a Axon R&D Žalobca zistil z dokumentov, ktoré sú verejne dostupné v zbierke listín. Konkrétne sa jedná napríklad o (i) Zakladateľskú listinu spoločnosti Axon CRM zo dňa 02.02.2016 (N 50/2016, Nz 3273/2016) a Zakladateľskú listinu spoločnosti Axon R&D zo dňa 02.02.2016 (N 49/2016, Nz 3269/2016), z ktorých vyplýva, že Žalovaný je jediným zakladateľom spoločností Axon CRM a Axon R&D, ktorý upísal všetky akcie oboch týchto spoločností a (ii) Rozhodnutie Žalovaného ako jediného akcionára spoločnosti Axon CRM zo dňa 21.12.2016 (N 898/2016, Nz 59611/2016) a Rozhodnutie Žalovaného ako jediného akcionára spoločnosti Axon R&D zo dňa 31.07.2019 (N 484/2019, Nz 24203/2019).

Uvedené potvrdzujú aj auditované výročné správy spoločností Axon CRM a Axon R&D zostavené za rok 2019, kde spoločnosť Axon CRM1 a Axon R&D2 uvádzajú, že akcionárom vlastniacim 100% ich akcií je Žalovaný ako aj vyjadrenie p. Daniela Legéňa ako riaditeľa Žalovaného, v rámci ktorého označuje spoločnosť Axon CRM a Axon R&D ako „stopercentné dcérske spoločnosti“.

Žalovaný aj priamo v auditovanej účtovnej závierke Žalovaného za rok 2019 (strana 30, 34, 35) uvádza, že Axon CRM a Axon R&D sú jeho 100% dcérske spoločnosti.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že Žalovaný je ako jediný akcionár majiteľom nasledovných akcií:

- a) 79 listinných kmeňových akcií na meno vydaných spoločnosťou Axon CRM, menovitá hodnota každej akcie: 10.000 EUR (ďalej len „Akcie 1“);
- b) 350 listinných kmeňových akcií na meno vydaných spoločnosťou Axon R&D, menovitá hodnota každej akcie: 10.000 EUR (ďalej len „Akcie 2“);
- c) 160.000 listinných kmeňových akcií na meno vydaných spoločnosťou Axon Covidax, menovitá hodnota každej akcie: 1 EUR (ďalej len „Akcie 3, Akcie 1, Akcie 2 a Akcie 3 ďalej spolu aj „Akcie“).

V auditovanej účtovnej závierke za rok 2019 Žalovaného je uvádzaná hodnota investície v dcérskych spoločnostiach Axon CRM a Axon R&D, ktorá je vo vzťahu k spoločnosti Axon CRM vyčíslená na sumu 802.000 EUR a vo vzťahu k spoločnosti Axon R&D vyčíslená na sumu 3.850.000 EUR, t.j. ohodnotenie Akcií 1 a Akcií 2 dcérskych spoločností Žalovaného tvorí celkovú sumu 4.652.000 EUR.

Z auditovanej účtovnej závierky Žalovaného za rok 2019 (strana 3, prvý odsek a strana 11, bod 2.3, prvý odsek), je zrejmé, že Žalovaný skončil hospodárenie v roku 2019 so stratou a k tomuto dňu tiež záväzky Žalovaného prevýšili jeho majetok.

Z neauditovanej účtovnej závierky Žalovaného zostavenej za rok 2020 vyplýva, že Žalovaný opäť dosiahol negatívne hospodárske výsledky, t.j. stratu vo výške 26.153.116 EUR a rovnako tak záväzky Žalovaného prevyšujú jeho majetok o 119.981.119 EUR, čo zo spoločnosti Žalovaného robí v zmysle slovenského právneho poriadku spoločnosť, ktorá je predĺžená a v kríze.

Z toho vyplýva pochybnosť (prezentovaná aj samotným auditorom vo vzťahu k účtovnej závierke za rok 2019) o spôsobilosti Žalovaného pokračovať ako „going concern“, teda že nemá zdroje na to, aby bol schopný udržať svoje podnikanie funkčné a v behu, a to najmä s prihliadnutím na to, že sám Žalovaný „going concern“ odôvodňoval pokračujúcimi rokovaniami so Žalobcom, ktoré však už definitívne skončili a Žalobca aktuálne prikočil k vymáhaniu splatných pohľadávok.

Pohľadávka Žalobcu voči Žalovanému je vyčíslená k 30.09.2021 vo výške 115.664.205,41 EUR (bez trov konania) a táto suma bude až do jej úplného zaplatenia narastať. Po priznaní tohoto nároku príslušným súdom bude Žalobca disponovať exekučným titulom, na základe ktorého bude voči Žalovanému viesť exekúciu.

Žalobca má dôvodnú obavu, že exekúcia, ktorou bude Žalobca túto pohľadávku vymáhať, bude ohrozená najmä kvôli tomu, že Žalovaný bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia môže, najmä s

ohľadom na svoju nedobrá ekonomickú kondíciu Akcie účelovo previesť na inú entitu, a tým pádom bude vymoženie pohľadávky zo Zmluvy o úvere ohrozené, keďže, napriek získanému exekučnému titulu stratí na tento takmer jediný podstatný majetok Žalovaného dosah. Taktiež, ako je zrejmé z auditovanej účtovnej závierky Žalovaného za rok 2019 a neauditovanej účtovnej závierky Žalovaného za rok 2020, keďže záväzky Žalovaného prevyšujú jeho majetok, sa nedá vylúčiť riziko, že Žalovaný má okrem Žalobcu dlh aj voči ďalším veriteľom.

Žalobca si je vedomý, že sa Žalovaný angažuje vo vývoji liečiv, no podľa verejne dostupných informácií svetový výsledok zatiaľ nedosiahol a jeho negatívne výsledky svedčia práve o pochybnosti pokračovať vo svojej činnosti (vrátane činnosti vo vývoji liečiv) ako prevádzkyschopný podnik, o ktorom sa predpokladá, že splní svoje finančné záväzky v dohodnutom čase splatnosti. Uvedené skutočnosti v spojení s nižšie uvedenými faktickými konaniami zo strany Ručiteľa a jemu blízkej osoby v širších súvislostiach odôvodňujú obavu z ohrozenia exekúcie.

Existujúce zabezpečenie nezaručuje vymožitelnosť pohľadávky, a to najmä s ohľadom na výšku pohľadávky Žalobcu a skutočnosť, že sám Ručiteľ podľa informácií dostupných Žalobcovi v súčasnosti nevlastní žiadny relevantný postihnuteľný majetok.

Svoj posledný postihnuteľný majetok Ručiteľ účelovo previedol na jemu blízke osoby, a to svojho syna a svoju družku, pričom tieto prevody Ručiteľ uskutočnil v čase po splatnosti pohľadávky Žalobcu, kedy medzi Žalobcom, Žalovaným a Ručiteľom prebiehali rokovania o zmiernom vyriešení situácie.

Z uvedeného vyplýva, že Ručiteľ mal vedomosť o úmysle Žalobcu domáhať sa úhrady svojej už v tom čase splatnej pohľadávky a zneužil čas predmetných rokovaní na to, aby previedol svoj nehnuteľný majetok na tretie jemu blízke osoby a zmaril tak uspokojenie Žalobcu ako veriteľa.

Na tomto mieste je tiež potrebné poznamenať, že žiaden ďalší podstatný majetok Ručiteľa na území Slovenskej republiky sa nepodarilo dohľadať a v žiadnom prípade nedisponuje ďalšími nehnuteľnosťami. Okrem toho, že na základe uvedeného faktického konania Ručiteľa ho nie je možné považovať za dôveryhodného a bonitného obchodného partnera (Ručiteľ navyše na adrese svojho trvalého pobytu nepreberá poštu) a z účelového zbavovania sa majetku Ručiteľa vyplýva existuje obava, že podobným konaním bude postupovať aj Žalovaný, ktorého konečným užívateľom výhod je podľa verejne dostupných informácií Ručiteľ a exekúcia bude ohrozená.

Žalobca podal vo veciach prevodu majetku ručiteľa na príslušných súdoch odporovacie žaloby a zároveň návrhy na vydanie neodkladných opatrení, a to na Okresnom súde Bratislava III vo veci žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu a nariadenia neodkladného opatrenia voči p. O.X.X. vedenej pod sp.zn. 19C/130/2020 a na Okresnom súde Bratislava I vo veci žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu a nariadenia neodkladného opatrenia voči p. M. ml. vedenej pod sp.zn. 11C/56/2020. Oba príslušné Okresné sudy vydaním požadovaných neodkladných opatrení prijali argumentáciu Žalobcu, v ktorej sa odvolával na potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a obavy, že exekúcia bude ohrozená, a to práve poukázaním najmä na prevody nehnuteľností Ručiteľa na jemu blízke osoby. Napr. Okresný súd Bratislava I v uznesení č.k. 11C/56/2020-1158, zo dňa 17.02.2021 vo vzťahu k zbavovaniu sa majetku Ručiteľa uviedol nasledovné „Zo všetkých žalobcom tvrdených skutočností a oboznámením sa so všetkými žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, je nanajvyš pravdepodobné, že zbavovanie sa majetku zo strany dlžníka v priebehu roka 2020, ktoré pokračuje aj v súčasnosti prevodom nehnuteľností zo žalovaného na tretie osoby, nie je založené na náhode, ale ide o priame a účelové konanie dlžníka s úmyslom vyhnúť sa súdnemu vymáhaniu, ktoré by sa v konečnom dôsledku dotklo predovšetkým jeho majetku.“

Skutočnosť, že k darovaniam došlo medzi Ručiteľom a p. M. ml. a medzi Ručiteľom a p. O., obaja žalovaní v konaniach o neodkladných opatreniach nijakým spôsobom nerozporovali, práve naopak bola z ich strany dokonca potvrdená.

Z uvedeného vyplýva, že Ručiteľ, ktorý má v prípade nesolventnosti Žalovaného ako primárneho dlžníka, uhradiť Žalobcovi pohľadávku zo Zmluvy o úvere sa sám účelovo zbavuje majetku tak, aby nedošlo k jeho zexekvovaniu. Táto skutočnosť tiež dokazuje, že zo strany skupiny Žalovaného ako priameho dlžníka, ako aj Ručiteľa ako konečného užívateľa výhod Žalovaného nie je vôľa záväzky plniť, ale naopak, zodpovednosti za ich plnenie sa vyhnúť, a to aj prevodmi majetku, ktorý by mohol byť predmetom exekúcie na úhradu dlhov Žalovaného a Ručiteľa.

P. M. ml. pokračoval v reťazení prevodov, kedy krátko po tom, ako Žalobca podal odporovaciu žalobu voči p. M. P. na Okresnom súde Bratislava I, previedol nehnuteľnosti nadobudnuté od Ručiteľa na tretiu osobu. V čase, kedy Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 11C/56/2020-1158, zo dňa 17.02.2021 prijal Žalobcove dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, bol už predmetný prevod zrealizovaný.

Žalobcovi v takom prípade vznikol v zmysle ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka nárok vyplývajúci z odporovateľnosti, a to namiesto uspokojenia sa z toho čo odporovaným úkonom ušlo z Ručiteľovho majetku požadovať finančnú náhradu od p. M. ml. ako od osoby, ktorá mala z odporovaného úkonu prospech. V nadväznosti na to požiadal o dočasnú ochranu svojho peňažného nároku prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia Okresný súd Bratislava I, ktorý následne uznesením č.k. 11C/56/2020-1621 zo dňa 21.04.2021 zabezpečovacie opatrenie nariadil (ďalej len „Zabezpečovacie opatrenie“).

V období po nariadení Zabezpečovacieho opatrenia však došlo k odstúpeniu od zmluvy, na základe ktorej p. M. ml. previedol nehnuteľnosti na tretiu osobu, v dôsledku čoho (i) sa stal vlastníkom predmetných nehnuteľností, (ii) Žalobcov nárok na finančnú náhradu voči M.A.A. P.. vyplývajúci z ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka zanikol a (iii) nariadené Zabezpečovacie opatrenie stratilo svoj účel. Uvedeným konaním p. M. ml., tj. nakladaním s nehnuteľnosťami sa vyhol účinnému nariadeniu neodkladného opatrenia a znemožnil tým akýkoľvek spôsob ochrany Žalobcovej pohľadávky. Jeho konanie je v kontexte nariadenia zabezpečovacieho opatrenia na Akcie relevantné najmä z toho dôvodu, že potvrdzuje vzorec zbavovania sa majetku, ktorý tak, ako Žalobca osvedčil, prebieha v rodine Ručiteľa a ktorý odôvodňuje obavu, že bude rovnakým spôsobom prebiehať aj u Žalovaného, v ktorom Ručiteľ vystupuje ako konečný užívateľ výhod.

Navyše uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.01.2021, č.k. 19C/130/2020 - 221, ktorým bola Žalobcovi poskytnutá ochrana vo forme neodkladného opatrenia bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.06.2021, č.k. 9Co/51/2021 - 582 zrušené (ďalej len „Rozhodnutie KS BA“), a to najmä na základe výkladu, v zmysle ktorého Žalobca potrebuje v čase nariadenia neodkladného opatrenia pohľadávku v kvalite vykonateľnej pohľadávky, akej ju vyžaduje jedna časť právnej teórie pre účely odporovacej žaloby.

V dôsledku Rozhodnutia KS BA, ktorým bola Žalobcovi súdna ochrana jeho nároku odopretá, je preto potreba zabezpečenia pohľadávky Žalobcu zo Zmluvy o úvere zabezpečovacím opatrením ešte o to naliehavejšia.

Nakoľko:

- (i) Žalovaný sa nachádza v pretrvávajúcej zlej ekonomickej situácii, kedy jeho záväzky v podstatnej miere prevyšujú jeho majetok, v dôsledku čoho vzniká obava, že prevedie Akcie na tretiu osobu s cieľom vyhnúť sa tak exekúcii, ktorá by nepochybne postihla aj Akcie, a
- (ii) zabezpečenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere poskytnuté Ručiteľom nemožno považovať za dostatočnú ochranu pohľadávky Žalobcu voči Žalovanému, keďže (a) sa Ručiteľ systematicky zbavuje majetku tak, ako Žalobca osvedčil v zmysle vyššie uvedeného a (b) podľa Žalobcovi dostupných informácií v dôsledku týchto prevodov Ručiteľovi nezostal žiadny relevantný exekúciou postihnuteľný majetok, považuje Žalobca svoju obavu z budúceho zmarenia exekúcie za dôvodnú.

Žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči Žalovanému. Podľa Žalobcu, ak je osvedčené, že Žalovaný sa v súčasnosti nachádza v tak zlej ekonomickej situácii, kedy z jeho posledných (ako aj predchádzajúcich) účtovných dokumentov vyplýva, že nemá zdroje na to, aby bol schopný udržať svoje podnikanie funkčné a v behu, existuje reálna hrozba, že nebude schopný vykonávať ani spomínanú farmaceutickú činnosť a bude motivovaný previesť svoj majetok, v dôsledku čoho bude výkon budúceho rozhodnutia o priznaní Žalobcovej pohľadávky zmarený.

Žalovaný vlastní (okrem patentov) jediný podstatný majetok - Akcie, ku ktorému Žalobca navrhuje zriadiť záložné právo, z ktorého by mohla byť uspokojená jeho pohľadávka. Je teda neadekvátne vyčkávať na to, až prevedie tento majetok na tretie osoby, pretože v takomto prípade už nebude existovať spôsobilý predmet zálohu, ku ktorému by mohlo byť zriadené záložné právo v prospech Žalobcu. Pritom pri posudzovaní vyššie uvedeného je potrebné zobrať do úvahy aj Žalobcom uvedené okolnosti týkajúce sa Ručiteľovho zbavovania sa majetku, zbavovania sa majetku zo strany p. M. P. a výšku pohľadávky zo Zmluvy o úvere, ktorá prevyšuje 100 miliónov EUR a ktorá bude až do jej úplného zaplatenia narastať. Navyše, keďže Akcie sú akciami listinnými a na meno, nie je ich prevod viazaný na akúkoľvek registráciu, či iné zverejnenie, takže nie je možné nijako relevantne zaznamenať úmysel Žalovaného akcie previesť. Krajský súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp.zn 41CoCsp/50/2020 v súvislosti so skúmaním iných skutočností, odôvodňujúcich obavu z ohrozenia výkonu exekúcie uvádza, že „ ... Hoci existencia takejto obavy nie je prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania aktivít zo strany povinnej osoby, týkajúcich sa jej majetku v smere zbavenia sa ho, ale aj z iných faktorov

podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide. Existenciu obavy z ohrozenia exekúcie je tu potrebné vnímať aj v širších súvislostiach.“

Taktiež je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že nie je možné zaťažovať Žalobcu procesnými povinnosťami, ktoré nie je schopný z objektívnych dôvodov splniť. Ide najmä o prípady, keď sa skúmajú potenciálne dispozičné úkony Žalovaného, resp. keď má byť nariadené zabezpečovacie opatrenie, pri ktorých súd nemôže vyžadovať dôsledné preukázanie úmyslu osoby, proti ktorému má zabezpečovacie opatrenie smerovať, nakoľko úmysel previesť majetok je objektívne zistiteľný až počas prevodu, prípadne následne po ňom. V momente, keď by bolo možné akýkoľvek takýto dôkaz získať, zaznamenať akúkoľvek aktivitu smerujúcu k scudzeniu Akcií, by teda bolo už na akúkoľvek ochranu Žalobcu ako veriteľa zabezpečovacím opatrením neskoro.

Následkom takého prevodu by potom bolo, že Žalobca ako veriteľ si už nebude môcť svoju pohľadávku vymôcť predajom aktív Žalovaného, pretože Žalovaný už nebude vlastníkom Akcií a Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní si už nebude môcť svoju pohľadávku z takto ušlého majetku uspokojiť. V kontexte preukazovania rizika ďalšieho prevodu - prevodu Akcií, ktorým by došlo k zmareniu exekúcie je úmysel disponovať s majetkom viditeľný práve v prípadoch systematického zbavovania sa majetku, v tomto prípade najmä zo strany Ručiteľa na jeho blízke osoby a zo strany syna Ručiteľa p. M. P. na tretiu osobu. Zároveň platí, že v súvislosti s preukazovaním rizika ďalšieho prevodu nie je možné na predmetné prevody nahliadať ako na jednorazovú náhodnú udalosť akou by bol ojedinelý prípad prevodu majetku bez postranných úmyslov.

Tam kde je zo všetkých okolností evidentné, že dochádza k nepoctivému konaniu, (ktoré Žalobca aj napadol odporovacími žalobami), môže riziko ďalšej dispoziície hovoriť samo za seba. V situácii, z ktorej vyplýva skutočné riziko dispoziície s Akciami, nesmie byť poskytnutá ochrana Žalovanému na úkor Žalobcu, ktorý riadne osvedčil svoj nárok skutočnosťami, z ktorých vyplýva obava, že exekúcia bude zmarená, a teda aj nevyhnutnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia.

Žalobca dáva do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica z 25. mája 2017, sp. zn. 43 Cob 76/2017, v ktorom súd uviedol, že: „Z § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na ktoré sa primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení obsiahnuté v § 324 a nasl. CSP je obava veriteľa, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia preto je zvýšiť vymožitelnosť peňažnej pohľadávky veriteľa a obmedziť priestor dlžníka na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné exekúciou postihnúť.“

Žalobca osvedčil nevyhnutnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia na ochranu svojich práv. Pokiaľ ide o proporcionálnosť takto nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, tak činnosť spoločností, na Akcie ktorých žiada Žalobca zabezpečovacie opatrenie vydať, nebude nijako obmedzená, nebude ani nijako zásadne obmedzený výkon akcionárskych práv Žalovaného. Pohľadávka Žalobcu voči Žalovanému prevyšuje 100 miliónov EUR, pričom celková hodnota Akcií je v zmysle vyššie uvedenej auditovanej účtovnej závierky Žalovaného za rok 2019 vyčíslená na sumu 4.652.000 EUR a majetok dotknutých spoločností je v zmysle ich účtovných závierok v hodnote jednotiek miliónov EUR. Z oboch uvedených dôvodov je možné uzavrieť, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v žiadnom prípade nedosiahne takú intenzitu, aby akokoľvek znemožňovala ochranu jeho oprávnených záujmov. Naopak, z hľadiska práv Žalobcu pôjde len o čiastočnú ochranu, ktorou nebude možné zabezpečiť celý jeho nárok.

Nariadenie navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia je teda jednoznačne potrebné považovať za primeraný prostriedok predbežnej ochrany práv Žalobcu.

Žalobca je spoločnosť založená a existujúca podľa právneho poriadku Holandského kráľovstva. Žalovaný je európska spoločnosť založená pôvodne podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a Európskeho práva, ktorá po prenesení sídla existuje podľa právneho poriadku Cyperskej republiky. Axon CRM a Axon R&D sú európske spoločnosti založené a existujúce podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a Európskeho práva a Axon Covidax je akciová spoločnosť založená a existujúca podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Zmluva o úvere sa v zmysle čl. 17 riadi holandským právom a právomoc na riešenie akýchkoľvek konaní, ktoré vyplynú zo Zmluvy majú holandské súdy.

Právomoc súdov Slovenskej republiky rozhodovať o tomto návrhu vyplýva z článku 35 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie) (ďalej len „Nariadenie Brusel I bis“) platí, že: „Na súdy členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení

vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto členského štátu, aj keby mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného členského štátu.“

3. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

4. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

7. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

9. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

11. Podľa § 341 Odsek 1 CSP ak sa neodkladné opatrenie nariaďuje pred konaním vo veci samej, súd určí lehotu na podanie žaloby, márnym uplynutím lehoty neodkladné opatrenie zaniká.

12. Podľa § 343 odsek 1 CSP Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 343 odsek 2 CSP Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 344 CSP Ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Súd po oboznámení sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť. Inštitút neodkladných opatrení a zabezpečovacieho opatrenia nahradil a doplnil doterajšie predbežné opatrenia v zmysle § 74 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Novozavedeným inštitútom sa zmenila doterajšia koncepcia právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej bolo cieľom predbežných opatrení dočasne upraviť pomery účastníkov konania a následne rozhodnúť vo veci samej. Nová právna úprava upustila od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej.

Zmyslom neodkladného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania (nie s konečnou platnosťou), pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, ako aj tomu, voči ktorému neodkladné opatrenie smeruje. Ide pritom o opatrenie, ktoré môže byť na návrh zrušené. Neodkladným opatrením resp. zabezpečovacím opatrením nie je prejednaný konečný výsledok sporu, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie mohlo

mať vôbec reálny význam. Vyžaduje sa, aby žalobca osvedčil súdu základné skutočnosti, teda opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená opísaním skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd uvedené skutočnosti je povinný zvážiť v rámci konania a rozhodnúť, pričom nevykonáva dokazovanie ani výsluch účastníkov. Vychádza zo skutočností, preukázaných alebo osvedčených žalobcom. Osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia. Je potrebné iba osvedčiť - ak všetky okolnosti prípadu sa javia súdu ako nanajvýš pravdepodobné, preukazujúce opodstatnenosť neodkladného opatrenia. Podstatným znakom neodkladných/zabezpečovacích opatrení je ich provizórnosť, dočasnosť potreby procesnej ochrany či úpravy pomerov strán s cieľom umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Ak navrhované neodkladné opatrenie sleduje zabezpečenie budúceho výkonu rozhodnutia, okrem existencie nároku musí žalobca osvedčiť i to, že bez neodkladného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia (exekúcia) ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne.

17. Základnou podmienkou pre vydanie akéhokoľvek súdneho rozhodnutia, nevynímajúc nariadenie neodkladného opatrenia, je súlad obsahu rozhodnutia s ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Navrhovaný výrok neodkladného opatrenia nesmie obmedzovať žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu. Súd je preto povinný skúmať, či jeho nariadením alebo jeho účinkami nedochádza k porušovaniu alebo obchádzaniu právnych predpisov. Len za predpokladu, že sú v konkrétnom prípade rešpektované všetky relevantné ústavné princípy, pristúpi súd k hodnoteniu ďalších podmienok, medzi ktoré patrí tvrdenie a osvedčenie existencie právneho (nie iba faktického) vzťahu medzi žalobcom a subjektom, ktorý má byť neodkladným opatrením obmedzený a z tohto právneho vzťahu vyplývajúceho nároku alebo práva žalobcu, pre ktoré požaduje dočasnú ochranu.

18. Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou svojej právomoci a príslušnosti. Právomoc tunajšieho súdu na konanie v tejto veci je určená v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012.

Podľa článku 35 Nariadenia Bruselu i bis „Na sudy členského štátu možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku tohto členského štátu, aj keby mali právomoc rozhodovať vo veci samej sudy iného členského štátu.“

Príslušnosť súdu je daná v zmysle § 16 CSP, tj príslušný je súd, v ktorého obvode má právnická osoba majetok. Keďže žalovaný je ako jediný akcionár majiteľom akcií spoločností (špecifikovaných v návrhu) so sídlom v obvode Bratislava I a nie je možné určiť všeobecný súd žalovaného podľa § 14 CSP, tunajší súd má za to, že je príslušný na rozhodovanie o navrhovanom zabezpečovacom opatrení.

19. Svojim návrhom žalobca žiada súd o vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo k špecifikovaným akciám vo vlastníctve žalovaného. Súd konštatuje, že po preskúmaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie budúcej exekúcie voči žalovanému. Okrem existencie nároku však žalobca musí osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Návrh žalobcu nebol osvedčený takými dôkazmi, z ktorých by vyplývalo úmyselné konanie žalovaného - zbavovanie sa majetku na úkor žalobcu ako jeho veriteľa, žalobca iba odkazuje na správanie ručiteľa. Pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa však vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: existencia pohľadávky a dôvodnosť obavy z ohrozenia exekúcie. Druhú podmienku súd nemá za osvedčenú.

V tejto súvislosti súd zároveň uvádza, že existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (z rozhodnutia NS SR 5 Obo 144/97).

20. Po preskúmaní žalobcom predložených podkladov, súd tak dospel k záveru, že žalobca podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia prípustnosť a opodstatnenosť jeho nariadenia neosvedčil.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

V danej právnej veci súd nevyhovel návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z tohto dôvodu má súd za to, že úspech žalobca nemal a nepriznal mu nárok na náhradu trov konania. Keďže žalovaným žiadne trovy nevznikli, uvedené de facto znamená, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov. Súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia nebude rozhodovať o výške trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).